

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Технічного регламенту щодо контейнерів для зберігання та захоронення радіоактивних відходів і плану заходів з його застосування» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту постанови, подані листом Державна інспекція ядерного регулювання України від 03.08.2017 № 24-25/4727.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проектом постанови пропонується внести зміни до Технічного регламенту щодо контейнерів для зберігання та захоронення радіоактивних відходів і плану заходів з його застосування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 939 (далі – проект Технічного регламенту), виклавши його у новій редакції.

Як вбачається з АРВ до проекту постанови, його розроблено на виконання статті 20 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений ДРС у представлений редакції з огляду на нижчезазначене.

Так, пунктом 1 проекту постанови передбачено, зокрема, внесення змін до Технічного регламенту щодо *контейнерів* для зберігання та захоронення радіоактивних відходів і плану заходів з його застосування, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 939.

Державна регуляторна служба України

ВІХ №7706/0/20-17 від 06.09.2017

Водночас, постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 939 «Про затвердження Технічного регламенту щодо пакувальних комплектів для зберігання та захоронення радіоактивних відходів і плану заходів з його застосування» (назва із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 24.10.2012 № 1099) (далі – постанова КМУ № 939) затверджено Технічний регламент щодо пакувальних комплектів для зберігання та захоронення радіоактивних відходів і плану заходів з його застосування (далі - діючий Технічний регламент).

З огляду на викладене, назва проекту постанови, а також зазначене положення у пункті 1 до проекту постанови, *потребують приведення у відповідність до назви* постанови КМУ № 939 (назва із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 24.10.2012 № 1099), *яка є чинною на сьогоднішній день*.

У абзаці сьомому пункту 24 проекту Технічного регламенту передбачається, що технічні умови (або технічне завдання) на пакувальні комплекти підлягають *узгодженню* з Держатомрегулюванням за результатами проведення оцінки відповідності.

Водночас, не наведено жодного посилання на нормативно-правові акти, якими передбачається відповідне *узгодження* з Держатомрегулюванням. Крім того, відсутні чіткі критерії порядку, платність чи безоплатність зазначеної процедури *узгодження*.

Крім того, наданий розробником АРВ до проекту постанови не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (далі – Методика).

Відповідно до пункту 4 Методики при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, зазначаються:

причини виникнення проблеми;

обґрунтування неможливості її розв'язання за допомогою ринкових механізмів або чинних регуляторних актів;

суб'єкти, на яких проблема справляє негативний вплив.

Проте, у АРВ до проекту постанови розробником зазначено, що основною проблемою, яка потребує врегулювання відповідним проектом постанови, є перегляд діючого Технічного регламенту.

Разом з тим, у даному розділі АРВ розробником здійснено формальний підхід до опису переваг обраного механізму державного регулювання щодо технічного забезпечення у сфері радіоактивних відходів. Також розробнику необхідно було змоделювати ситуацію, яка виникне у відповідній сфері, коли запропонований регуляторний акт стане чинний.

Більше того, у розділі I АРВ розробник не оцінив важливість питання технічного регулювання у сфері радіоактивних відходів, дані яких, повинні

бути наведені у *цифровому чи кількісному вимірі*, що доводили також факт існування проблеми і характеризували її масштаб.

Зазначене, в свою чергу, не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику *принципу доцільності*, оскільки розробником не обґрунтована належним чином наявність проблеми, що потребує державного регулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде *забезпечити суб'єктам господарювання* для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акту, тобто, необхідно встановити, яким чином будуть діяти норми проекту наказу, та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробником не оцінено, які організаційні заходи мають *здійснити органи влади та суб'єкти господарювання* для впровадження цього регуляторного акта після набрання ним чинності.

У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником наведено недостатню кількість обов'язкових показників та не зазначено взагалі додаткових показників результативності регуляторного акта, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта. Відповідно до вимог Методики ці показники мають бути не описовими, а кількісними та вимірювальними.

Крім того, розробником не наведено всіх прогнозованих показників результативності дії регуляторного акта у кількісному виразі.

Також зауважуємо, що прийняття проекту постанови здійснюється не у відповідності з *принципом передбачуваності* державної регуляторної політики встановленого статтею 7 Закону про регуляторну політику, якою визначено, що регуляторні органи затверджують плани діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік не пізніше 15 грудня поточного року, якщо інше не встановлено законом.

План діяльності з підготовки проектів регуляторних актів повинен містити визначення видів і назв проектів, цілей їх прийняття, строків підготовки проектів, найменування органів та підрозділів, відповідальних за розроблення проектів регуляторних актів.

Затверджені плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, а також зміни до них оприлюднюються у спосіб, передбачений статтею

13 Закону про регуляторну політику, не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення проекту.

Проте, представлений проект постанови не включений до Плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2017 рік Державною інспекцією ядерного регулювання України.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту Технічного регламенту та АРВ, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, а саме: доцільності, ефективності, та передбачуваності, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, а також вимог статті 8 Закону про регуляторну політику у частинні підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Технічного регламенту щодо контейнерів для зберігання та захоронення радіоактивних відходів і плану заходів з його застосування».

В.о. Голови Державної
регуляторної служби України

О.М. Мірошніченко